Výhľad na rok 2024 – 9. časť

Spätný pohľad na dni umelcov v Naone

Nereflektovaná ezoterika vytvára ilúzie

Článok Heinza Grilla uverejnený 15.1.2024 na jeho stránk
po nemecky: https://heinz-grill.de/2024-esoterik-illusionen/

Iluzívne by sa dalo tvrdiť, že v tomto kameni je socha. Sochár najskôr myslí myšlienku sochy, učí sa ju cítiť a nakoniec ju realizovať z kameňa. Myšlienku sochár do kameňa musí dostať, takže by bolo nesprávne tvrdiť, že kameň už myšlienku obsahuje.

Dni umelcov priniesli pre všetkých prítomných veľmi potrebnú perspektívu pre nadchádzajúci rok. Popri niektorých kreatívnych podnetoch pre integratívne utváranie života to bola predovšetkým príležitosť zúčastniť sa na ročných prognózach, ktoré pre budúcnosť poskytli

lepší základný pocit. Väčšina prítomných mohla pochopiť aké úsilie si vyžaduje, aby sa duchovná vízia stala do istej miery jasne prijateľnou a zdieľateľnou. Nie že by sa dalo na krátke okamihy odhrnúť oponu, aby sa človek pozrel za javy, ktoré svet produkuje, ale je to skôr namáhavé a zdĺhavé pozorovanie, ktoré sa musí vypracovať a potom musí dôjsť k rozvinutiu formy objasňovania a zvyšovania povedomia, aby vízia budúcnosti vznikla hodnoverným spôsobom.

Hoci prácu na vízii pre budúcnosť som skoro výlučne robil ja, napriek tomu je účasť každého jednotlivca želaná a vedie k mimoriadne veľkému obohateniu, lebo každý samostatne urobený krok v určitom druhu koncentrácie na nejakú tému podporuje schopnosť vytvárať si k nej vzťah. Je veľký rozdiel, či niekto spolupracoval na vízii alebo či ju iba následne slovne čítal a potom ju chcel pochopiť. Priama duchovná práca meditácie a koncentrácie, ktorá nie je v žiadnom prípade banálnou záležitosťou, je pre budúcnosť pre všetkých duchovne sa snažiacich mimoriadne významná.

Zaujímavé bolo, že práve počas vianočných a novoročných dní si mnoho ľudí prinieslo nejaký druh prechladnutia alebo, ako sa ukázalo, nejaký druh korona infekcie. Len veľmi málo ľudí sa však nechalo ovplyvniť týmito chorobnými javmi a každý deň sústredili pozornosť do stredu na tému. Bolo by trúfalé myslieť si, žeby kurz, ktorý mal počas týchto dní 50 až 100 účastníkov, mal zostať v slastnej blaženosti, zatiaľ čo v mnohých častiach sveta vyšľahujú najprudšie osudové vojny a okrem týchto zjavných politických udalostí, veľa ľudí trpí vážnymi chorobami alebo existenčnou núdzou. U väčšiny ľudí zameranie sa na tému a súčasné prekonanie niekoľkých drobných neduhov dokonca posilnilo ich sily vôle, a tým viedlo k lepšiemu zúčastňovaniu sa na celku sveta.

Pre budúcnosť sa javí ako dôležité, aby sa rozpustili chybné názory, nesprávne úsudky a hodnotenia a zle zvolené ezoterické formulácie týkajúce sa budúcnosti. Jedným z veľkých nešťastí, ktoré budú sužovať nadchádzajúce časy, je nesprávny spôsob viery a spirituálnej orientácie.

K tomu má nasledujúci príklad názorne objasniť situáciu.

Nereflektovaná ezoterika vytvára ilúzie[1]

Výrok „Človek už má všetko v sebe" je lacnou ezoterickou slovnou formuláciou s ťažkými následkami s determinujúcim charakterom pre celú budúcnosť. Ak ho človek vníma s čo len trochou dôkladnosti, je jednoducho nesprávny; predovšetkým je nesprávny, lebo by mohol byť pohodlne chápaný v zmysle vyhýbania sa požiadavkám vývoja. Zároveň sa nesmie človek porovnávať so zvieraťom, lebo zviera skutočne nesie celkom prirodzene inštinkty v sebe. Ale človek musí namáhavo budovať a učiť sa všetky svoje pocity, citové vnemy, všetko to, čo by chcel priviesť k vývoju, napríklad cit pre jazyk, matematické schopnosti, životné skúsenosti, dokonca sebadôveru.

Najlepšie vidno túto vec pri pozorovaní človeka vo vzťahu k duševnému vyžarovaniu a duševným nástrojom, lebo tie nie sú vložené automaticky. Stačí sa iba pozrieť, ako rýchlo niekto interpretuje a ľahkovážne prispôsobuje hodnotenia takzvaných čakier, energetických centier človeka. Na ceste tantry, v joge a v mnohých ezoterických prúdoch stále platí tvrdenie, že čakry sú všetky prítomné a ľudia ich musia len otvoriť. Tak ako sa dá otvoriť okno domu, tak sa zrejme, podľa teórií, dajú jednoducho s určitým šikovným trikom otvoriť aj čakry. Ale chyba, ktorú týmto tvrdením človek robí je, že dom ešte vôbec nestojí a v dôsledku toho vstupuje do ilúzie, keď verí, že u neho sú už čakry dostatočne prítomné, a že s nimi môže jednoducho ľubovoľne zaobchádzať. Keď nejaká vec nie je v skutočnosti, nie je v *bhava*, v existujúcej podstatnej dostupnosti, tak nie je k dispozícii ani v bytí duše, to znamená, že duševné schopnosti, kvality, múdrosti, ani dynamický potenciál nie sú k dispozícii.

Vo výroku, že všetko je v človeku, je v skutočnosti určitá pravda, pretože predispozíciu, archetypálne predpoklady čakier v sebe už človek má. Od prvej až po siedmu čakru už má v sebe všetky zárodočné sily ako nádoby predobrazov. Tieto nádoby sú však skutočne iba ako klíčky pod zemou, ktoré ani pre toho, kto sa pozerá na človeka jasnovidne, nie sú vnímateľné. Čakra sa stáva viditeľnou od okamihu, keď sa rozvíja aktívnymi cvičeniami duše, a dokonca sa stáva viditeľnou jemným spôsobom aj pre tých, ktorí nie sú jasnovidní. U bežných ľudí však nie je skutočne vyvinutá takmer žiadna čakra. A preto človek nemôže tvrdiť, že všetko už v sebe má ako ukrytý poklad. Naproti tomu by bolo správnejšie, keby rozlišoval medzi klíčiacimi a rozvinutými vlohami. Človek má akoby nádoby, ktoré nie sú iba fyzické, ale chcú sa pre budúcnosť, ktorá pred ním stojí, v skutočnosti naplniť a vypracovať. Je to ale často prijímaná a pohodlná formulácia, že človek už má v sebe všetku múdrosť, cnosti a duševné kvality. Tento názor robí človeka neschopným vytvárať zdravé vzťahy s ostatnými a pre progresívne učenie. Žiaľ, ľudia so svojimi pojmami zaobchádzajú príliš unáhlene a vytvárajú asociatívne pocity, ktoré môžu blokovať celý život a tým brániť správnemu nahliadaniu do duchovného sveta. Formuláciou „človek má všetko v sebe" sa dokonca fixujú späť na telo. Čakra sa najskôr musí rozvinúť prostredníctvom mnohých aktivít duše, duchovného zdisciplinovania a predovšetkým nekonečne namáhavou cestou štúdia. Človek prostredníctvom zaoberania sa rozvíja sily cností a vytvára si kvality citového vnímania duchovných hodnôt, obsahov a právd, aby čakra dospela do budovania a vyžarovania.

Hoci človek má fyzické srdce, ktoré napríklad môže byť podľa stavu náladovej mysle chladnejšie alebo teplejšie, ako to v bežnej reči hovorievame, že človek je chladný alebo je vrelý, ale v zásade, keď rozvíja svoje energetické centrum, svoje nadzmyslové srdce, nemôže byť nutne zadelený do kategórie chladnejších alebo teplejších, lebo to zvyčajne zodpovedá emocionálnym prúdom náladovej mysle. Ak je čakra rozvinutá, tak má človek schopnosť viesť druhých k zmiereniu a ku skutočnému spojeniu na základe duchovných obsahov. Svojmu okoliu, a to nielen vo svojom najužšom kruhu, prejavuje schopnosť mieru a uzmierujúce výsledky svojej činnosti s najjemnejšími myšlienkami a cíteniami. Rozvinutá čakra vysiela do vesmíru mier a ten ho vedie jemnými cestami opäť naspäť k Zemi.

Je veľký rozdiel, či je čakra rozvinutá alebo nie, lebo ak je rozvinutá, človek nesie vo svojej vlastnej bytosti poklad múdrosti a cnosť a môže o sebe povedať, že ich má v sebe. Vlastnosti a cnosti nie sú však závislé na fyzickom a psychickom stave, sú prítomné v duši, ktorá sa stala čulou. Majú *bhavu*, a táto *bhava* je skutočným bytím.[2] Je to sila duše činná v konkrétnom a pôsobiacom zložení. Človek u seba zbadá, že túto čakru síce nosí v sebe alebo so sebou v najrozmanitejších fázach života, keď si ju rozvinul, ale dá si pozor na formulácie, pretože až príliš dobre vie, že ak nebude pestovať každý deň jej kvality, okamžite ich opäť stratí. Vlastne by si človek musel všimnúť, ak pozná dušu, že je veľmi ľahko akoby prázdny a bez jasnej snahy a zrazu v sebe a u seba vôbec nič nemá. Samozrejme, má v sebe orgány, bunky, cievy a kosti, ale to nie je to, čo sa myslí výrokom, že by už v človeku bol celý duch.

Týmto výrokom, ktorý dnes človek tak ľahkovážne používa a verí, že by už všetko v sebe mal, zabúda na realitu dialógu, a okrem toho na nevyhnutnosť byť neustále vo zvedomení a v bdelej pripravenosti učiť sa a nakoniec sa zabúda podrobovať potrebným disciplínam, ktoré sústreďujú pozornosť na to, čo je ešte neznáme a ešte nezažité. Výrokom, že v ňom už všetko je, sa až príliš uzatvára do svojej vlastnej telesnosti. Ale tragédia vo vyhlásení, že všetko je už v duši, je v tom, že si človek vytvorí osudovú seba-ilúziu a to prenesie myšlienku z jej schopnosti byť voľne k dispozícii do zahaleného zaclonenia. Ako veľmi sa táto pseudo-otvorenosť a súčasne uzavretosť často vyskytuje v rozhovoroch s profánnym, ezoterickým charakterom! Človek si totiž skutočne vytvorí svoju vlastnú tragickú – ako by sa to dalo povedať? – tragický krok na vedľajšiu koľaj, vstúpi sám do iluzórnej pozície outsidera a vo vzťahoch si vytvára ilúzie, ktoré ešte nemajú skutočnú, nosnú platnosť. Človek by si mal preto sprítomniť následky tejto výpovede. A preto je pre nasledujúci rok veľmi dôležité celkom pravidelne spochybňovať unáhlené ezoterické a ľahkovážne prispôsobené formulácie, preskúšavať ich pravdivosť, posunúť tvrdenia na vyššiu úroveň, znova ich členiť, pozrieť sa na ne diferencovanejšie a nakoniec dokonca na ich základe dosiahnuť správnu víziu a hlbší pohľad do zákonitostí života.

Nešťastie mnohých ezoterických, nepochopených a jednoducho prevzatých výrokov spočíva totiž v tom, že nielen že sú nesprávne, ale majú aj určitý druh sugestívneho účinku pre existenciu pohodlného seba-ospravedlňujúceho života. Vytvárajú zdanlivú spiritualitu,

emocionálne spojenia alebo, lepšie povedané, dokonca väzby medzi ľuďmi, ktoré pre dušu nie sú vhodné a preto udržiavajú svet ilúzií.

Poznámka:

[1] Táto časť pochádza z prednášky z 20.12.2023 v rámci Dní umelcov.

[2] Sanskritské slovo *bhava* znamená doslova preložené „nastávanie" a predstavuje do prejavu vojdený telesný alebo duševný stav bytia. (viď. článok na AnthroWiki)

Podujatia s Heinzom Grillom < Prognózy na rok 2024 < späť